

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/1101–8/2013. P.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Előadó: dr. Nánási Zoltán r. hdgy.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva érdi lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 316/2013. (XI. 13.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. július 23-án a Panasztestülethez a Panasztestület saját, internetes űrlapján előterjesztett panaszában panaszt tett a vele szemben 2012. július 17-én, a Budapest XV. ker. Drégelyvár utca 9. szám V. emeleti lakásban foganatosított rendőri intézkedés miatt.

A panaszos leírta, hogy ő és több társa a lakás tulajdonosának kérésére, „otthonvédőként”, a Koppány csoport tagjaként volt jelen, a tulajdonos kilakoltatásának megakadályozása, valamint a kilakoltatás elleni tiltakozás céljából. A Rendőrség a Drégelyvár utca egy részét 14:00 órakor lezárta, majd 15:00 óra körüli időben megkezdődtek a jelenlévőkkel szembeni intézkedések. A panaszos leírta, hogy a rendőrök durva módon kezdték meg a lakás rácszatának megbontását, nem törődtek azzal, hogy másoknak okoznak-e sérülést, illetve volt olyan személy, akit a rácszat egy darabjával együtt vezettek el. Mindezek során a panaszos semmilyen felszólítást nem hallott.

Ekkor hozzá lépett egy rendőr és elkérte az igazolványát. Felszólította a panaszost, hogy menjen vele, aki ennek nem tett eleget. Ekkor további négy vagy öt rendőr jelent meg, akik a panaszost „durván leteperték”, majd „hátratört” karral egy rendőrautóhoz kísérték. Arra sem volt ideje, hogy a kabátját magához vegye, mely így – az autójával együtt – a helyszínen maradt.

A panaszost a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányságra állították elő, majd – megbilincselve – a BRFK IV. ker. Rendőrkapitányságra szállították át. Panasza szerint a rendőri intézkedések vele és más társaival szemben is jogszerűtlenek voltak, mert a végrehajtó nem tudott semmilyen végzést felmutatni a kilakoltatás jogszerűségéről. Sérelmezte, hogy a rendőri intézkedések aránytalanul durvák voltak, felszólítás pedig nem előzte meg őket.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéseket sérelmesnek és indokolatlannak tartotta, ezért kérte, hogy panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- a rendőri intézkedés jogszerűségét egészében vitatta, mivel a végrehajtónak nem volt végzése a kilakoltatásról, és erre tekintettel a rendőrségnek nem volt joga eleget tenni a végrehajtó utasításainak;
- a vele szemben foganatosított előállítást és bilincselést;
- a vele szemben alkalmazott durva rendőri bánásmódot;
- azt, hogy nem tudott az intézkedésekkel szemben panasszal élni, illetőleg semmilyen papírt az előállítással kapcsolatban nem kapott;
- sérelmezte továbbá előállításának körülményeit is.

Rendelkezésre áll a panaszos 2012. augusztus 2-án kelt panaszkiegészítése is, melyben az első beadványában foglaltakat pontosította. Leírta, hogy:

- milyen ruházatot viselt a helyszínen;
- hogy sérüléseket is szenvedett, azonban emiatt nem tett panaszt, mivel láttelele sincs, illetve sérüléseit csak otthon vette észre;
- panaszolta azonban, hogy a BRFK IV. ker. Rendőrkapitányságon egy „bűncselekmény elkövetésével vádolt külföldi állampolgárral zárták össze”,

valamint ügyében semmilyen kihallgatás nem volt és semmilyen papírt nem kapott.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában az alábbiakat állapította meg:

- a végrehajtás biztosítása során a rendőrök kellő joggalappal intézkedtek és jogszerűen hatoltak be a lakásba, így a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült a lakás elhagyására való felszólítás miatt;
- a panaszos előállítására jogszerűen és az arányosság követelményének figyelembe vételével került sor;
- előállításának időtartama azonban sértette az arányosság követelményét, ezáltal a panaszos személyi szabadsághoz fűződő jogát;
- a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés nem sértette – csupán jogszerűen korlátozta – a panaszos emberi méltóságához és testi integritáshoz fűződő jogát.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A panaszolt rendőri intézkedés tevékenységsorozata összetett tényállást képez, amelynek minden részletre kiterjedő tisztázására formalizált eljárásban a Panasztestületnek – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja, azonban a Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése azt szükségessé tette.

Annak érdekében, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során fogantatandó eljárási cselekmények – mégpedig a panaszos fogva tartásának tényleges körülményeire vonatkozó dokumentumok beszerzése – az eljárás törvényes határidőben történő befejezését ne veszélyeztessék, az ügyintézési határidőnek a 29000–105/1101–4/2013. sz. végzéssel 2014. február 3. napjáig történő meghosszabbítására került sor.

IV.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2012. július 23-án kelt panaszbeadványa, és annak 2012. augusztus 2-i kiegészítése;
- 29022/32537/2012. id. sz. rendőri jelentés előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról;
- a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányság vezetőjének 01150/105/13/2012.P. sz. átírata;
- a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztály

- munkatársának 01150/5244-3/2012. ált. sz. rendőri jelentése;
- a Készenléti Rendőrség parancsnokának 29022/34867-2/2012. ált. sz. átirata (5 lap);
- a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I., XII. Bevetési Osztály, 3. Alosztály munkatársainak 29022/32566/2012. id. sz. rendőri jelentése (6 lap);
- a BRFK IV. ker. Rendőrkapitányság vezetőjének 01150/12266-1/2013. ált. sz. átirata.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

- 1.) A panaszos beadványában a rendőri intézkedés jogszerűségét egészében vitatta, mivel álláspontja szerint a végrehajtónak nem volt végzése a kilakoltatásról, és erre tekintettel a rendőrségek nem volt joga eleget tenni a végrehajtó utasításainak.**

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint:

„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdése szerint:

„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 39. §-a szerint:

„(1) A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve (...) végrehajtási eljárás lefolytatása, illetve az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről szóló törvényben meghatározott szakértői vizsgálat biztonságos és eredményes végrehajtásának biztosítása céljából, ha az abban való közreműködés - jogszabály alapján - a rendőrség számára kötelező.”

„(2) A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. §-a szerint:

„Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá - ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására

létrehozott szerv közreműködését kéri - végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszerselekményt.”

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 45. §-a szerint:

„A végrehajtó intézkedésével szembeni ellenszegülés esetén a végrehajtó tájékoztatja az ellenszegülést megvalósító személyt az ellenszegülés esetén követendő eljárásról és az ellenszegülés következményeiről, és közvetlenül a legközelebbi, általános rendőri feladatokat ellátó helyi rendőri szervhez fordul, amely köteles a végrehajtási eljárásban haladéktalanul közreműködni az ellenszegülés megszüntetése végett a végrehajtó intézkedésének befejezéséig.”

A BRFK XV. ker. Rendőrkapitányság vezetőjének 01150/105/13/2012.P. sz. átirata alapján megállapítható, hogy az önálló bírósági végrehajtó intézkedésének biztosítására azért került sor, mert a végrehajtó ezt 0355.V.2594/2011/50. sz. megkeresésében kérte. A rendelkezésre álló információk alapján (a helyszín előzetes ellenőrzése során) megalapozottan lehetett arra következtetni, hogy a magát Koppány Csoportként megnevező, „otthonvédő” szervezet a végrehajtó jogszerű eljárását igyekszik ellehetetleníteni. A helyszínre ennek érdekében az eredetileg kért két fő rendőrön felül még 38 fő került kiküldésre, így összesen 40 rendőr állt készenlétben az esetlegesen szükségessé vált intézkedések foganatosítására.

A végrehajtói megkeresés, valamint a rendelkezésre álló és a helyszín ellenőrzésével összegyűjtött információk alapján a Rendőrségnek egyértelműen intézkedési kötelezettsége keletkezett. A panaszos azon megállapítása, hogy a helyszínen megjelent végrehajtó a kilakoltatás helyszínéül szolgáló ingatlanban tartózkodó és a végrehajtási eljárásban semmilyen módon nem érintett, és érintettségét jogi indokkal nem alátámasztó panaszosnak nem mutatta be a kilakoltatás alapjául szolgáló jogi dokumentumokat, nem tette jogszerűvé a panaszosnak a rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenségét, illetőleg nem tette jogszerűtlenné a végrehajtást, valamint az azt biztosító rendőri intézkedést.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőri intézkedésre jogszabályi felhatalmazás alapján került sor, ezért az e körben előadott panaszt elutasítom.

2.) A panaszos sérelmezte a vele szemben foganatosított előállítást, valamint megbilincselését.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján:

„A rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján:

„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

a) aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja;

b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”

Az Rtv. 33. § (3)–(4) bekezdései alapján:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

Az Rtv. 48. § alapján:

„A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.”

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján (29022/32537/2012. id. sz. rendőri jelentés előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról) az igazoltatás tekintetében az alábbi tényállás állapítható meg:

A bírósági végrehajtó eljárása 15:00 órakor kezdődött meg. A rendőrök észlelték, hogy a kilakoltatással érintett V. emeleti lakás előtt vasrácsok vannak elhelyezve, a bejárati ajtó el volt torlaszolva, valamint erre is vasrács került felszerelésre. A lakásban tartózkodó személyek többszöri felszólítás ellenére sem nyitottak ajtót, és nem hagyták el a lakást. A panaszossal szemben intézkedő rendőr egy lakatos segítségével jutott be a lakásba, 16:20 óra körüli időben, azonban mivel a bent tartózkodó személyek továbbra sem tettek eleget a lakás elhagyására irányuló rendőri felszólításnak, velük szemben megkezdődtek az intézkedések (igazoltatás), valamint az előállítások.

A lakás belső szobájában tartózkodókat ismételten felszólították, hogy igazolják személyazonosságukat, továbbá közölték velük, hogy az intézkedést a lakáson kívül fogják lefolytatni, ezt követően távozhatnak. Az intézkedő rendőr felszólította a panaszost, hogy személyazonossága igazolása céljából távozzon a lakásból, a panaszos azonban ellenszegült a felszólításnak, így vele szemben bilincselést kellett alkalmazni, ezt követően elvezették a panaszost a rendőrök. A lakáson kívül folytatódó intézkedést követően közölte a rendőr, hogy jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt előállítja, és szabálysértési feljelentést fog tenni ellene. A panaszos a szabálysértés tényét nem ismerte el, de a szabálysértési nyilatkozatot aláírta. A panaszos ruházatának átvizsgálását követően sor került az előállítására is.

A panaszost a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányságra állították elő, ahonnan 17:50 órakor a BRFK IV. ker. Rendőrkapitányságra szállították át, mivel a XV. ker. Rendőrkapitányság fogdájában nem volt több hely. A panaszos ekkor ismételten ellenállást tanúsított, egy székbe kapaszkodva próbálta meg az intézkedést (átszállítását) megakadályozni, így vele szemben 17:55 és 18:20 óra között (átszállításának időtartamára) ismételten bilincs alkalmazására került sor, az Rtv. 48. § b) és d) pontja alapján, a kezek hátra bilincselésével.

A panaszbeadványból arra lehet következtetni, hogy noha a panaszos a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését tagadta, lényegében mégis a rendőri intézkedéssel szembeni ellenállásról számol be: „kötelességemnek éreztem megjelenni, hogy jelenlétemmel tiltakozzak a kilakoltatás ellen”. Mindezt az eseményekről

rendelkezésre álló videofelvételekkel is egybevetve megállapítható, hogy az előállításról szóló rendőri jelentésben megjelölt szabálysértés elkövetésének gyanúja fennállt.

A videofelvételeken hallható, hogy a panaszost és társait tájékoztatják arról, hogy magatartásukkal egy jogszerű bírósági végrehajtási eljárást akadályoznak. A résztvevőket a rendőrök „a törvény nevében” felszólítják, hogy amennyiben a jogsértő cselekménnyel nem hagynak fel, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt előállítják őket a BRFK XV. kerületi Rendőrkapitányságra. Ezt követően egy utolsó felszólítás is elhangzik, majd – mivel a jelenlévők az intézkedést akadályozó magatartásukkal továbbra sem hagynak fel – egy r. főhadnagy utasítást ad kollégáinak az intézkedések megkezdésére. A rendőri felszólítás a szűk folyosón annak ellenére is tisztán hallható, hogy a rendőrök semmilyen hangosító eszközt nem használtak.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a szabálysértés elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja nyilvánvalóan fennállt, ezért a jelentésben megjelölt előállítási ok megfelelő indokot adott az előállítás végrehajtásához. A fentieket figyelembe véve megállapítom, hogy az előállításra indokoltan, jogszerűen és szakszerűen került sor, annak időtartama pedig (16:30–22:13 óráig, 5 óra 43 perc) nem haladta meg a szükséges mértéket, tekintettel az előállítottak nagy számából adódó adminisztrációs többletterhekre, a szükséges, panaszossal kapcsolatos rendőri jelentések megírásának időigényére, valamint a panaszos helyhiány miatti átszállításának szükségességére. Ugyanígy jogszerűen került sor a mindvégig ellenállást tanúsító panaszos megbilincselésére is. **A panaszt ezen részeit a fentiek miatt elutasítom.**

Megjegyezni kívánom, hogy az intézkedéshez (előállítás) a törvényben megkövetelt bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúja (pl. Rtv. 33. (1) a), 33. § (2) b), 33. § (2) f) pontjai) nem éri, nem is érheti el a büntetőjogi vagy szabálysértési felelősség megállapításához szükséges megalapozottság szintjét. Azaz amennyiben az intézkedés során a rendőr számára komolyabb mérlegelés nélkül megállapítható, hogy az intézkedés alá vont személy magatartása a tapasztalt körülmények alapján a szabálysértés gyanúját nyilvánvalóan felveti, ez kellő alapot szolgáltat az intézkedésre. *Az ilyen objektív tapasztalatok alapján foganatosított intézkedést utóbb az sem teszi jogellenessé, ha a későbbiekben nem indul eljárás, vagy a megindult eljárásában a büntetőjogi vagy szabálysértési felelősséget nem állapítják meg* (Fővárosi Bíróság 27.K.30.853/2010/2. sz. ítélete).

3.) A panaszos sérelmezte a vele szemben alkalmazott durva rendőri bánásmódot.

Az Rtv. 2. §-a szerint:

„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. §-ának (3) bekezdése szerint:

„Ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben véten károsultat kártalanítania kell.”

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése szerint:

„A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes

adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a panaszos társaival együtt bezárkózott a kilakoltatással érintett lakásba. A lakás ajtaja olyan, az Rtv. 13. §-ának (3) bekezdésében említett akadályt képezett, amelyet az intézkedés foganatosításában gátolt rendőröknek jogukban állt eltávolítani.

Az eltávolítás módja kapcsán a rendelkezésre álló videofelvételeken az látható, hogy a rendőrök, mielőtt a lakás ajtaját megpróbálnák betörni, számos egyéb módon is megpróbálnak bejutni az ingatlanba. A lakásban tartózkodó személyek az ajtót nehéz tárgyakkal eltorlaszolták. A rendőrök időről-időre hangosan figyelmeztették az ajtó túlóldalán lévőket, hogy menjenek minél távolabb az ajtótól.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendőrök az ajtót az Rtv. 13. § (3) bekezdésének megfelelően távolították el – az ajtó betörésének indoka az volt, hogy azt a végrehajtást akadályozó személyek magukra zárták. Egyéb olyan cselekmény, megnyilvánulás a rendőrök részéről az intézkedést közel teljes terjedelemben rögzítő videofelvételeken nem tapasztalható, amelyet erőszakosnak lehetne értékelni.

Fentiek alapján az intézkedés erőszakos módja tekintetében előadott panaszt elutasítom.

4.) A panaszos sérelmezte, hogy nem tudott az intézkedésekkel szemben panasszal élni, illetőleg semmilyen papírt nem kapott az előállítással kapcsolatban.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján:

„Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A panaszos előállításához kapcsolódó, Rtv. szerinti igazolás, valamint az előállítás okáról szóló tájékoztató a rendőri jelentés (29022/32537/2012. id. sz. rendőri jelentés előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról) szerint kiadásra került, a panaszos hozzátartozója, jogi képviselője értesítését nem kérte. A parancsnoki kivizsgálás alapján a sérelmezett rendőri intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt. Az eljárás során beszerzésre került a BRFK IV. ker. Rendőrkapitányságon vezetett 348/12. főnyilvántartási számú Fogdakönyv másolata is, mely alapján megállapítható, hogy a panaszost 2012. július 17-én 22:13 órakor bocsátották szabadon.

Az előállítás végrehatásáról szóló jelentésben (29022/32537/2012. id.) olvasható, hogy a panaszos a jogaira és kötelezettségeire vonatkozó tájékoztatást megkapta, az előállítás időtartamáról írásos igazolást adtak ki neki, az előállító helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatos jogairól és kötelességeiről szóló tájékoztatást átvette.

Az előállítás dokumentációjára vonatkozóan a panaszos a saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem adott, illetve az eljárás során e tárgykörben – a rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – további bizonyíték nem merült fel. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdése alapján, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, a rendőri jelentésekben foglaltakat fogadtam el.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdésének második mondata a rendőr kötelességévé teszi, hogy a V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően az intézkedés alá vont személyt tájékoztassa az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről és az annak előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az előállításról szóló jelentés szerint a panaszost az intézkedés után tájékoztatták jogairól és kötelezettségeiről. A jelentés rögzíti azt is, hogy az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8), (9) bekezdései, valamint a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. pontja alapján a panaszos a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta. Az előállításról szóló igazolás is részletesen tartalmazza a jogorvoslati jog érvényesítésének lehetséges fórumait és azok elérhetőségét. Jelen közigazgatási hatósági eljárás pedig annak nyomán indult meg, hogy a panaszos a beadványát a Panasztestülethez törvényes határidőn belül megtette.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panaszos jogorvoslathoz, valamint tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, a panasz ezen részeit elutasítom.

5.) A panaszos sérelmezte előállításának körülményeit is (a BRFK IV. ker. Rendőrkapitányságon egy „bűncselekmény elkövetésével vádolt külföldi állampolgárral zárták össze”).

A BRFK IV. ker. Rendőrkapitányság vezetőjének 01040/12266-2/2013. ált. sz. tájékoztatása alapján a panaszos a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségében 2012. július 17-én 18:32 óra és 22:23 óra között tartózkodott. A panaszost a BRFK XV. kerületi Rendőrkapitányságról szállították át a Készenléti Rendőrség beosztottai.

A panaszost 18:32 órakor fogadták be az előállító helyiségbe és a 348/2012. főnyilvántartó számú fogdakönyvbe a 65. oldal 251. sorszámon bejegyezték. A panaszos befogadását követően az 1. számú zárkában került elhelyezésre.

Az előállító helyiségben 4 zárka van kialakítva és a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányság alagsorában található, a zárkák ablakai a kapitányság zárt udvarára néznek. Az 1. számú zárka 4x2,10 méter alapterületű és 2,75 m belmagasságú. A zárkában ülésre alkalmas fa anyagú priccs található, amely a zárka három falán van elhelyezve, U-alakban. A zárkában vízcsap és WC nem található. A fogvatartottak részére az ivóvizet műanyag pohárban az előállító őr adja át, amennyiben az előállított személyek ezt kéri. A fogvatartottakat a mellékhelyiségbe az előállító őr kíséri ki, ha ezt a fogvatartott kéri. A zárkákban zárt láncú kamerarendszer van kiépítve, a kamerák segítségével az előállítottak magatartását az előállító őr folyamatosan felügyeli.

A fogdakönyv alapján a panaszos az 1. számú zárkában 18:32 óra és 21:05 óra között egy külföldi illetőségű, bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállított személlyel volt fogvatartva. A panaszos előállításának idején az előállító helyiség zárkáiban összesen 7 fő volt elhelyezve, az 1. számú zárkában 2 fő férfi (a panaszos és a külföldi személy), a 2. számú zárkában 2 fő férfi, a 3. számú zárkában 1 fő férfi és a 4. számú zárkában 2 fő nő. A fenti számú fogdakönyv alapján a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségéből a panaszos szabadítására 22:23 órakor került sor, amelyet az ügyeletes tiszt hajtott végre.

Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet, valamint a Rendőrség Fogdaszolgálati

Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás sem tartalmaz olyan kitételt, hogy a fogvatartottakat kizárólag egyesével – tehát egy személyt egy zárkában – lehet elhelyezni. Az egyéb szempontok (azonos neműek együtt történő elhelyezése, egyazon ügyben ellenérdekeltek külön történő elhelyezése, stb.) érvényesítésére kellő figyelmet kell fordítani, azonban önmagában az a tény, hogy a panaszost egy „bűncselekmény elkövetésével vádolt külföldivel zárták össze”, sem a hatályos jogszabályok előírásait, sem a szakmai követelményeket nem sérti.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panaszos fogvatartásának körülményei megfelelőek voltak, panaszának ezen részét elutasítom.

VI.

A Panasztestület állásfoglalásában tett megállapításokkal a határozat V. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdése, a 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. §-a, a 13. § (1) bekezdése, 17. §-a, a 19. § (1) és (2) bekezdései, 29. § (1) bekezdése, 33. §-a, 39. § (1) bekezdése, a 48. §-a, a 92. § (1) és (3) bekezdései, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései, 97. § (1) bekezdés h) pontja;
- a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 45. §-a;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 37. §-a.
- a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8), (9) bekezdései;
- a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. pontja.

Budapest, 2014. január 28.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**